Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Gefördert durch DFG Deutsche Forschungsgemeinschaft

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

DFG-Projekt "Personales Gelegenheitsschrifttum in der SuUB Bremen (16. bis 19. Jhd.). Digitalisierung und Erschließung."

Rector & Professores P. Illustris Scholæ Bremensis Lectori S.

Rhode, Maria Theodora

[Bremen], 1746-10-19

VD18 91018404

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Signatur: brem.a.0619-66

urn:nbn:de:gbv:46:1-181224

Visual Library

RECTOR & PROFESSORES P.
ILLUSTRIS SCHOLÆ BREMENSIS
LECTORI S.

Dum lues infestæ serpunt, dum contagio contacto decumbunt in civitate aut regione incolæ, & epidemii morbi, cum maxime qui sæculo tempore & post periodum annorum ad in circulum redire aut acriores redii solent, recurrunt, dum familiæ in luctum conjiciuntur, dum pullarum famulitium & præficæ per plateas discurrentes funebria quotidie annunciant, dum viduantur thori & parentes prole orbantur, tunc miseriarum hujus vitæ, certe si unquam, conspicitur flebile theatrum, illarumque ipsa multos graviter urget. Ignari ad hæc stupent; Philosophi morborum naturam, affectiones & causas rimantes, deprehendunt quidem, quo cogitatio defixa distringatur, nusquam tamen, quo attonita mens atque perplexis variis difficultatibus irretita, lucem quam quærunt inveniat: Christianus solus, lumine fidei collustratus ipsoque revelationis à Numine benigno accenso, in viam ducitur, in qua syrtes & scopulos devitat, quorsum illum cum affectuum impetu cæteroquin abripuissent obscuritatum & finium nexus. Novit ille inspicere, cum æquitate Dei in castigatione generis humani per morborum ærumnas, beneficium, quod pius atque per meritum Spiritum redemtis ejusque sanguine abluris à peccatorum sordibus accedit, quorum ad beatam æterniratem transitus acceleratur, quocunque demum morbo, an multos, an ipsos solum interficiat, eorum ex vita sortiantur. Novit porro perutiles, in ipsis morbis, tum morientibus tum superstitibus atque stragis istas adspectantibus, suggeri exhortationes ad contemplationem vanitatis futurarum, quarum oblivio, sed perquam noxia, hominum mentes tam facile capit, memoriæ autem refricatio, insigni beatæ commodo atque ad virtutes incitamento. Mortis & mortalium calamitatum ejus causa, peccatum est, utriusque vero seria meditatio, resipiscentiæ magistra. Nullus est morbus, qualiscunque demum sit, qui non de corruptione hominis moneat, eumque animum obsideri à natura viciis, qui multis modis respondente infirmitatibus quibus affligantur corpora. Morbos spectat ex partium solidarum aut fluidarum vitio exorientes, porro ex influentes, ex constitutione atque diæta, aut ex contagio, quin plerosque quos artis medicæ periti distinguunt, specialium morborum animi in sacris pandectis sunt symbola, quorum dictatores manudocti, ut & in recenter exortis, proclivisque vel penitus vel ut plurimum ignotis, contemplemur imaginem peccati, omnis molestiæ omnisque querelæ causæ, utque dum illi regnat, atque illis affecti aut excruciati à nobis conspiciuntur, ad seria de quibus erudimur animum applicemus. Variolæ, species morbi antiquis ignoratæ, & recentiori ævo demum has regiones aggressi, infantibus æque ac adultis infesta, plaga quam pauciffimi effugiunt, per totam sanguinis massam exæstuans, universam occupans cutem, deformantesque quos corripit, ut affectus horum horreat, memoriam istam excitat, si quæquam alia, ut vates, si ejus ævo grassata fuisset, inde exemplum mutuatus judicandum esset, in precari tam vivida descriptione (Es. I. 6.) *à pede usque ad caput nihil in eo est sanum; vulnera, vomica, ulceraque purulenta, non malagmate curata, non obligata, non unguine mitigata.* Indolemus dolori infantum, istas molestias perficientem quas olim sentimus ipsi, ficque in nobis renovatur recordatio, nostræ deformitatis in oculis sanctissimi Dei, quam peccatum induxit. Movet nos, quod adultis atque piis, cum multis atque [illegible] ille morbus communis sit, inprimis quando qui longiori vita digni videbantur, illo confecti, dimidiatis diebus vita excedunt. Nec Lazarum nec Jobum pietas præservavit ab ulcere. Inde CYPRIANUS (*in libro de mortalitate pag. 159. edit. Bremensi*) *Quid enim nobis in hoc mundo non commune cum ceteris, quamdiu adhuc secundum Legem primæ nativitatis manet caro communis? Quodcunque in mundo famus cum genere humano carnis æqualitate jungimur, spiritu separamur. Quæcunque sunt carnis incommoda, sunt nobis cum genere humano communia.* Movet nos sexum, Nobilissimæ & omnis sexus sui decoribus conspicuæ, nullius sexus illo morbo, rior familias in luctum acerbum conjiciente, extinctæ Matronæ MARIÆ THEODORÆ RHODE, natæ OTTO. Vivendi fecit initium Duisburgi ad Rhenum A. MDCCXVIII. d. 25. Martii, orta ex gentibus celeberrimis, Parente Viro Excellentissimo, Prænobilissimo atque Amplissimo EVERARDO OTTO, Juris Consulto, per universum orbem litterarum atque cultiorem Europam famigeratissimo, in Academia primum Duisburgensi, postea in Ultrajectina per annos undecim Juris Publici & Privati Antecessore, nunc autem ultra septem annos urbis patriæ Syndico Primario atque Cancellariæ Directore optime indies merente, quem Deus boni publici causa, quamdiu fieri potuit, conservet, & nunc verissimum Civitatis nomine in legatione ad Potentissimum Daniæ atque Norwegiæ Monarcham, affligendumque nuncio tristissimo citissime atque ipsi ex merito carissimæ, sancti flaminis solatio erigat! Matre Matrona Ornatissima MARIA ELISABETHA CRUSEN. Paterno in stemmate Avum numeravit Virum Nobilissimum CHRISTIANUM OTTO, Mercatorem quondam Hammonensem florentissimum, Aviam MARIAM SOPHIAM von SCHMACHTENBERG; In materno porro, Avum Virum Excellentissimum atque Celeberrimum WILHELMUM CRUSIUM, Jurium in Academia Duisburgensi Professorem Primarium inclytum, Aviam SOPHIAM NIES, natam Domini N. NIES, Judicii Hochumensis, & AGNETÆ DEUSING, quæ filia fuit Viri Experientissimi atque Celeberrimi ANTONII DEUSINGII, Medicinæ Doctoris atque Professoris Groningani. Fari quidem incipientem ipsis unguiculis experta, dum matrem parentissimam non diu postquam illam pepererat, amisit, sufficit tamen benignissimum Numen, Excellentissimo ejus Parente ad secunda vota transeunte, cum Matrona præclari exempli BARDINA GERTRUDE KELLER, Viri Prænobilissimi & Amplissimi JOHANNIS HENRICI KELLER, S. R. M. Borussicæ Consiliarii atque Judicii in Scharrebeck & Krudenburg, & CHRISTINÆ LOOSEN filia, atque Domini THOMÆ WIENTGENS isto tempore vidua, in illa, alteram matrem, quæ quicquid à materno affectu, pietate atque cura desiderari potest, ad ipsam sollicite atque ad omnem pietatem & virginale decus educandam, ipsi impendit, quæque nunc ex inopinato optimæ & dilectissimæ parentis casu, quo curarum ejus spes in hac vita successa est, acerbum cum aliis cognatis & affinibus spectatissimæ gentis, mœrorem fenit. Quum nihil omitteretur eorum, quæ facere poterant ad splendidum animum indolemque probam & erectum puellulæ, accedente inprimis studio Parentis, Viri rerum usu expertissimi, profecit felicissime, sicque ut chori virginei exemplum, ad quod fines suos pertraxit Virum Prænobilissimum, Consultissimum atque Amplissimum HENRICUM RHODE, J. U. D. atque Senatui Splendidissimo adscripeum, viduum nunc lugentem [illegible] spem experta cessit, celebrans fausto omine hymenæum A. MDCCXLIV. d. 25. Januarii. Matrimonium quamlibet improle manserit, exoptatissima tamen animorum unione & laudabili [illegible] mutuæ concordiæ nexu beatum fuit. Neque etiam aliud expectari potuit, à conjugibus ad omnem virtutem formatis, inprimis à B. defuncta, cujus animus sapientiæ atque religionis doctrinis [illegible] ambus, amore Dei & Christi tactus, ejus veritum deperibat ejusque cultui publico interesse assiduo, ad privatum autem lectione bonorum librorum & pia meditatione se quotidie applicabat, [illegible] illa mortalium licet non esset ignara neque ejus negligens, se tamen servabat à vanitatibus seculi, vitiis & illecebris mundi inquinatam, servando & testando Deo reverentiam, marito fidem, proximo charitatem, parentibus & propinquis teneram amorem, omnibus sinceritatem & ingenuitatem. Valetudine licet satis integra uteretur, spemque longioris vitæ faceret, omnibus quibus mille sui desiderium relinquit, evenit ut ex contagio variolarum, tam late nunc serpenti, ante octiduum infirmaretur, prodere tc illud febri per 24. horas durante, & quanquam ab initio [illegible] nullum id minari videbetur, adhibita omni humana cura exquisitissimaque quæ damnum depellere possint remediis, pupulis primo prorumpentibus singulariter, morboque cum symptomatibus lacrabili & consueris, mox tamen nova & vehementi accedente eruptione, febreque dein die 14. labentis duplicata, vires sic fuerunt prostratæ, spirituque exhausti, ut quamlibet paulo ante [illegible] respirans, precibusque admiranda devotione fusis, animum creatori & redemtori commendaret, placide obdormiens & exspirans, illam ipsi redderet, noctu circa horam secundam d. 10. anuaris XXVIII. mens. VII. d. VI. Inanime corpus inferretur tumulo in æde Mariana hodie sub horam I. Vixit breviter, pirumque suis, sed tamen vixit diu sibi & Deo, delitis in [illegible] munione optimi Sospitatoris fruitura, quem amavit, *qui & ipsum amavit, sequi pro ea dedidit, quo eam sanctam redderet; aqua lotione purgatam, divinis verbis, ut eam sibi præsentaret gloriosam, nulla ruga aut macula, aut ulla tali re preditam, sed qua sancta inculpataque foret.* His Tuam mentem pace ô Lector, qui terricam in morbis peccati invueris imaginem, sed in [illegible] consilio, beatificta, quibus si fuerimus donati, nulla nobis nocebit labes. Vale Pos. d. 24. Octobris A. R. S. MDCCXLVI.

RECTOR & PROFE
ILLUSTRIS SCHOLÆ BR
LECTORI S.

Dum lues infeſtæ ſerpunt, dum contagio contacto decumbunt in morbi, cum maxime qui ſtatuto tempore & poſt periodum annorum tur, dum pullatum famulitium & præficæ per plateas diſcurrentes no huius vitæ, certe ſi unquam, conſpicitur flebile theatrum, illarumque & cauſas rimantes, deprehendunt quidem, quo cogitatio defixa diſtri quam quærunt inveniat; Chriſtianus ſolus, lumine fidei colluſtratus quorſum illum cum affectuum impetu cæteroquin abripuiſſent obſcu per morborum ærumnas, beneficium, quod piis atque per merita æternitatem tranſitus acceleratur, quocunque demum morbo, an multos, an ipſos ſolum ſuperſtitibus atque ſtrages iſtas adſpectantibus, ſuggeri exhortationes ad contemplationem moriæ autem refricatio, inſigni beat commodo atque ad virtutes incitamento. Morbi & morbo giſtra. Nullus eſt morbus, qualiscunque demum ſit, qui non de corruptione hominis moneat guntur corpora. Morbos ſpecta ex partium ſolidarum aut fluidarum vitio exorientes, porro periti diſtinguunt, ſpecialium morborum animi in ſacris pandectis ſunt ſymbola, quorum templemur imaginem peccati, omnis moleſtiæ omnisque quærelæ cauſæ, utque dum illi regn plicemus. Variolæ, ſpecies morbi antiquis ignorata, & recentiori ævo demum has regiones maſſam exæſtuans, univerſam occupans cutem, deformansque quos corripit, ut aſpectus exemplum mutuaſſe judicandum eſſet, in peccati tam vivida deſcriptione (Eſ. I. 6.) *à pedis veſtig non obligata, non unguine mitigata.* Indolemus dolori infantum, iſtas moleſtias perſentiſcentium ctiſſimi Dei, quam peccatum induxit. Movet nos, quod adultis atque piis, cum malis atque fecti, dimidiatis diebus vita excedunt. Nec Lazarum nec Jobum pietas præſervavit ab ulceribus *mundo non commune cum ceteris, quamdiu adhuc ſecundum Legem primæ nativitatis manet caro ſeparamur. Quæcunque ſunt carnis incommoda, ſunt nobis cum genere humano communia.* Move tot familias in luctum acerbum conjiciente, extinctæ Matronæ MARIÆ THEODORÆ RHO orta ex gentibus celeberrimis, Parente Viro Excellentiſſimo, Prænobiliſſimo atque Ampliſſim pam famigeratiſſimo, in Academia primum Duisburgenſi, poſtea in Ultrajectina per annos und Primario atque Cancellariæ Directore optime indies merente, quem Deus boni publici cauſa ad Potentiſſimum Daniæ atque Norwegiæ Monarcham, affligendumque nuntio triſtiſſimo obi tiſſima MARIA ELISABETHA CRUSEN. Paterno in ſtemmate Avum numeravit Virum Aviam MARIAM SOPHIAM von SCHMACHTENBERG; In materno porro, Avum Virum burgenſi Profeſſorem Primarium inclytum, Aviam SOPHIAM NIES, natam Domini N. NIES, ANTONII DEUSINGII, Medicinæ Doctoris atque Profeſſoris Groningani. Fati quidem inc rat, amiſit, ſuffecit tamen benigniſſimum Numen, Excellentiſſimo ejus Parente ad ſecunda vota liſſimi & Ampliſſimi JOHANNIS HENRICI KELLER, S. R. M. Boruſſicæ Conſiliarii atque MÆ WIENTGENS iſto tempore vidua, in illa, alteram matrem, quæ quicquid à materno virginale decus educandam, ipſi impendit, quæque nunc ex inopinato optimæ & dilectiſſimæ ſpectatiſſimæ gentis, mœrorem ſentit. Quum nihil omitteretur eorum, quæ facere poterant rentis, Viri rerum uſu expertiſſimi, profecit feliciſſime, ſicque ut chori virginei exemplum, CUM RHODE, J. U. D. atque Senatui Splendidiſſimo adſcriptum, viduum nunc lugentem trimonium quamlibet improle manſerit, exoptatiſſima tamen animorum unione & laudabili omnem virtutem formatis, inprimis à B. defuncta, cujus animus ſapientiæ atque religionis aſſiduo, ad privatum autem lectione bonorum librorum & pia meditatione ſe quotidie ſeculi, vitiis & illecebris mundi intaminatam, ſervando & teſtando Deo reverentiam, marito genuitatem. Valetudine licet ſatis integra uteretur, ſpemque longioris vitæ faceret, omnibus ante octiduum infirmaretur, proderet illud febri per 24. horas durante, & quanquam ab initio depellere poſſunt remediis, pupulis primo prorumpentibus ſingulariter, morboque cum ſymp die 18. labentis duplicata, vires ſic fuerunt proſtratæ, ſpiritusque exhauſti, ut quamlibet paulo ante mendaret, placide obdormiens & exſpirans, illam ipſi redderet, noctu circa horam ſecundam hodie ſub horam I. Vixit breviter, parumque ſuis, ſed tamen vixit diu ſibi & Deo, delitiis *dedidit, quo eam ſanctam redderet; aquæ lotione purgatam, divinis verbis, ut eam ſibi præſ* His Tuam mentem paſce ô Lector, qui tetricam in morbis peccati intueris imaginem, ſed in bris A. R. S. MDCCXLVI.

ROFESSORES P.
LÆ BREMENSIS
ORI S.

:o decumbunt in civitate aut regione incolæ, & epidemii
i in circulum redire aut acriores reddi ſolent, recurrunt, dum familiæ in luctum conjiciun-
nera quotidie annuntiant, dum viduantur thori & parentes prole orbantur, tunc miſeriarum
s multos graviter urget. Ignari ad hæc ſtupent; Philoſophi morborum naturam, affectiones
r, neutiquam tamen, quo attonita mens atque perplexis variis difficultatibus irretita, lucem
ro revelationis à Numine benigno accenſo, in viam ducitur, in qua ſyrtes & ſcopulos devitat,
arum & finium nexus. Novit ille inſpicere, cum æquitate Dei in caſtigatione generis humani
tatoris redemtis ejusque ſanguine ablutis à peccatorum ſordibus accedit, quorum ad beatam
, exitum ex vita ſortiantur. Novit porro perutiles, in ipſis morbis, tum morientibus tum
m ſalutarium, quarum oblivio, ſed perquam noxia, hominum mentes tam facile capit, me-
anteambulonum ejus cauſa, peccatum eſt, utriusque vero ſeria meditatio, reſipiſcentiæ ma-
eatque animum obſideri à natura vitiis, qui multis modis reſpondent infirmitatibus quibus affli-
oſternentes, ex conſtitutione atque diæta, aut ex contagio, quin plerosque quos artis medicæ
eo manuducunt, ut & in recenter exortis, priſcisque vel penitus vel ut plurimum ignotis, con-
tque illis affecti aut excruciati à nobis conſpiciuntur, ad ſeria de quibus erudimur animum ap-
is, infantibus æque ac adultis infeſta, plaga quam pauciſſimi effugiunt, per totam ſanguinis
incutiat, memoriam iſtam excitat, ſi quæquam alia, ut vates, ſi ejus ævo graſſata fuiſſet, inde
d caput nihil in eo eſt ſanum; vulnera, vomicæ, ulceraque purulenta, non malagmate curata,
uas olim ſenſimus ipſi, ſicque in nobis renovatur recordatio, noſtræ deformitatis in oculis ſan-
ibus iſte morbus communis ſit, inprimis quando qui longiori vita digni videbantur, illo con-
Bene CYPRIANUS *(in libro de mortalitate pag. 159. edit. Bremenſis) Quid enim nobis in hoc*
ommunis? Quoadusque in mundo ſumus cum genere humano carnis æqualitate jungimur, ſpiritu
nes fatum, Nobiliſſimæ & omnis ſexus ſui decoribus conſpicuæ, nudius ſextus iſto morbo,
, natæ OTTO. Vivendi fecit initium Duisburgi ad Rhenum A. MDCCXVIII. d. 25. Martii,
VERARDO OTTO, Juris Conſulto, per univerſum orbem litteratum atque cultiorem Euro-
nti Juris Publici & Privati Anteceſſore, nunc autem ultra ſeptem annos urbis patriæ Syndico
hactenus quam feliciſſime profuit, conſervet, & nunc verſantem Civitatis nomine in legatione
iæ unicæ atque ipſi ex merito cariſſimæ, ſancti flaminis ſolatio erigat! Matre Matrona Orna-
liſſimum CHRISTIANUM OTTO, Mercatorem quondam Hammonenſem florentiſſimum,
ellentiſſimum atque Celeberrimum WILHELMUM CRUSIUM, Jurium in Academia Duis-
is Bockumenſis, & AGNETÆ DEUSING, quæ filia fuit Viri Experientiſſimi atque Celeberrimi
ntiam ab ipſis unguiculis experta, dum matrem pientiſſimam non diu poſtquam illam pepere-
eunte, cum Matrona præclari exempli BARDINA GERTRUDE KELLER, Viri Prænobi-
icis in Scharmbeck & Krudenburg, & CHRISTINÆ LOOSEN filia, atque Domini THO-
, affectu, pietate atque cura deſiderari poteſt, ad ipſam ſollicite atque ad omnem pietatem &
næ caſu, quo curarum ejus ſpes in hac vita ſucciſa eſt, acerbum cum aliis cognatis & affinibus
poliendum animum indolemque probam & erectam puellulæ, accedente inprimis ſtudio Pa-
iores ſuos pertraxit Virum Prænobiliſſimum, Conſultiſſimum atque Am p'iſſimum HENRI-
votis expetita ceſſit, celebratis fauſto omine hymenæis A. MDCCXLIV. d. 28. Januarii. Ma-
e mutuæ concordiæ nexu beatum fuit. Neque etiam aliud expectari potuit, à conjugibus ad
imbutus, amore Dei & Chriſti tactus, ejus verbum deperiebat ejusque cultui publico intererat
egantiæ illa morum licet non eſſet ignara neque ejus negligens, ſe tamen ſervabat à vanitatibus
proximo charitatem, parentibus & propinquis tenerum amorem, omnibus ſinceritatem & in-
us triſte ſui deſiderium relinquit, evenit ut ex contagio variolarum, tam late nunc ſerpenti,
ulum nullum id minari videbatur, adhibita omni humana cura exquiſitiſſimisque quæ damnum
ibus tolerabili & conſuetis, mox tamen nova & vehementi accedente eruptione, febreque dein
rtem reſpirans, precibusque admiranda devotione fuſis, animam creatori & redemtori com-
19. ætatis XXVIII. menſ. VII. d. VI. Inanime corpus inferetur tumulo in æde Mariana
mmunione optimi Soſpitatoris fruitura, quem amavit, *qui & ipſam amavit, ſeque pro ea*
glorioſam, nulla ruga aut macula, aut ulla tali re præditam, ſed quæ ſancta inculpataque foret.
romiſſis, beneficia, quibus ſi fuerimus donati, nulla nobis nocebit labes. Vale Poſ. d. 24. Octo-